

Brorsen: Jeg for mit Vedkommende tror, at det absolut var rigtigt, at vi gennemførte en Lov om Uniformsforbud i 1933. Vi maa huske paa, hvad der var Lovens Hovedformaal. At der saa eventuelt kan vise sig at være Ting i Loven, som man kan skille ud nu, er en helt anden Sag. Men jeg tror ikke, vi gjorde noget forkert, men tværtimod noget rigtigt, da vi gennemførte Loven i 1933.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var lovlig overlegen over for de 2 Politiebedsmænd, der har udtalt sig. Jeg fik i alt Fald det Indtryk af det ærede Medlems Udtalelser, at han mente, det var den Slags Ting, man fuldkommen kunde se bort fra, for Politiebedsmændene maatte naturligvis være i Overensstemmelse med, hvad Justitsministeren ønskede. Men det kan ikke være Tilfældet. Jeg er ganske vist ikke Jurist, det er det ærede Medlem, og der er mange Jurister inden for Det konservative Parti, men jeg kan ikke tænke mig, at det er saaledes, at naar højtstaaende juridiske Embedsmænd skal afgive Erklæringer til Justitsministeriet, kan det kun ske i en ganske bestemt Formel, som passer den vedkommende Minister. Jeg vilde mene, at en Politiebedsmand f. Eks. i Sønderjylland ikke alene har Betingelser for at bedømme, men ogsaa maa sige rent ud, hvorledes det staar til, og hvorledes han ser paa Forholdene. Det tror jeg ikke man fuldkommen kan negligere.

Det Uniformsforbud, vi fik i 1933, har ikke mindst haft sin store Betydning nede i Sønderjylland. Det tror jeg vil blive bekræftet fra saa godt som alle Sider dernede — maaske med ganske enkelte Undtagelser. Tror man, det vilde have været hyggeligt — for saaledes vilde det jo være gaaet, det var netop den Skure, vi var kommet ind i —, om Tyske og Danske, naar de gik til Møder, kom i deres Uniformer? Jeg tror, det vilde have været en særdeles uheldig Udvikling. Jeg tror, at fornuftige Mennesker, baade tyske og danske, vil indrømme, at det var heldigt, vi fik Forbud mod at bære Uniformer som Udtryk for Tilslutning til politiske Partier.

Men, som jeg allerede har udtalt, mener jeg, at nu ved Lovens Revision maa vi rejse det Spørgsmaal, om det er nødvendigt, at Uniformsforbudet i Fremtiden ogsaa skal gælde for Spejdere. Her ligger det da nær at se hen til, at i de nordiske Lande, baade Norge, Sverige og Finland, hvor man har en lignende Lovgivning, er der ikke noget Forbud mod, at Spejderne bærer deres internationale Uniform. Spejderbevægelsen er

jo i allerhøjeste Grad en international Bevægelse. Hvis man kunde give dem Lov til at bære deres Uniform, ogsaa ud over det 16de Aar, vilde det temmelig sikkert være meget tilfredsstillende for de paagældende. Det er et Spørgsmaal, der maa undersøges — jeg kan i hvert Fald indtil videre ikke forstaa, at der behøver at være en Forskel i den Henseende mellem de andre nordiske Lande og Danmark. Jeg vil altsaa ikke paa det nuværende Tidspunkt sige noget afgørende, men jeg vil foranledige gennem Nedsættelse af et Udvalg, at vi faar Lejlighed til at gennemdrøfte det Spørgsmaal med hinanden.

Christmas Møller: Mine Meningsfæller de ærede Medlemmer Hr. Pürschel og Hr. Bindslev har allerede fremsat Bemærkninger som Svar paa de faldne Udtalelser, Bemærkninger, som jeg fuldstændig kan tiltræde, og derfor skal jeg kun fremsætte et Par ganske enkelte Udtalelser.

Jeg har ikke ved mine Bemærkninger om de høje Politiebedsmænd og deres Erklæringer villet krænke disse; jeg har kun villet sige til den højtærede Justitsminister, at da vi første Gang behandlede dette Lovforslag i Udvalget, vilde vi have Politichefens Anskuelse at vide, hans virkelige Anskuelse — det ærede Medlem Hr. Brorsen, og sikkert ogsaa den højtærede Justitsminister, kan nok huske, at det tilledes ikke. Jeg, som jo ikke har den Erfaring, som den højtærede Justitsminister har som Minister, og ikke den Erfaring som det ærede Medlem Hr. Brorsen, drager mine Slutninger af det, en menig Rigsdagsmand lærer i Udvalgene, i dette Tilfælde, at Justitsministeren ikke tillod, at Politichefen gav os saadanne stærke og enkle Oplysninger, som vi bad om, og derfor gør slige Bemærkninger meget lidt Indtryk paa mig, Jeg kan sige paa nogenlunde samme Maade, at det, naar Nationalbanken skriver til os, og der som Underskrift staar: Bramsnæs, ikke gør noget videre Indtryk paa mig, at „det er Nationalbanken, som uafhængig af Regering og alt skriver til os“.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen, at jeg ikke tror, man vil kunne bestride, at de Betragtninger, som det ærede Medlem fremsatte, ikke har nogen som helst Rimelighed. Naturligvis, Bluserne kan blive hjemme, hvis man vil lave Spektakler, men der kan ikke være nogen som helst Tvivl om, hvorledes et saadant Møde vilde have formet sig, da det jo var et Overfald paa de grønne Bluser, der fandt Sted. Naar man ser, hvorledes